

hvorefter Metropolitanskolen skulde nedlægges, skulde være et Udslag i Retning af Københavnerhad. Det var ikke det ærede Medlems Ord, men jeg tror alligevel at have brugt et Udtryk, som ikke ligger langt fra, hvad det ærede Medlem egentlig mente. Det er saa langt fra, at det forholder sig saaledes. Hvis det ærede Medlem vil huske paa, hvad der blev sagt under første Behandling af Lovforslaget ogsaa fra andre Sider her i Salen, og ogsaa paa, hvad der var fremme i Udvalget, vil han erindre, at jeg f. Eks. intet Skjul har lagt paa, at det for Københavns Vedkommende — det er min Opfattelse — vilde have større Betydning, om vi f. Eks. brugte Renten af de 700,000 Kr., som en ny Metropolitanskole vil komme til at staa Staten i med Grund og det hele, til Fripladser i de private københavnske Latin- og Realskoler. Jeg tror, at københavnske Forældre, der skulde have deres Børn i Skole, vilde faa mere Nytte af Pengene, hvis de bleve anvendte paa den Maade. Selv om en Trediedel af Pladserne i den ny Metropolitanskole bleve Fripladser, tror jeg ikke, at det vilde blive et saa stort Antal af københavnske Børn, der vilde faa Gavn deraf. Jeg ser ikke nogen Grund til at drøfte dette nu; vi naa dog ikke til noget Resultat. For mig drejer det sig ikke her om større eller mindre Kærlighed til København. Jeg har set paa Sagen rent skolemæssigt — om jeg maa bruge dette Udtryk — og ved Siden deraf rent finansielt, og jeg mener, at begge Dele maa tages i Betragtning ved en saadan Sags Afgørelse.

K. M. Klausen: Naar den højtærede Minister udtalte, at han fra min Side ikke hørte noget Bevis for, at det foreliggende Forslag om en ny Bygning til Metropolitanskolen var saa daarlig forberedt, vil jeg dertil sige, at det saa virkelig er den højtærede Ministers Fejl. Jeg udtalte mig meget udførlig om denne Sag og henviste til Skolebygninger, der ere opførte i København og staa som et absolut Bevis for, at man kan bygge baade smukt, godt og hensigtsmæssigt for en langt billigere Pris end den, hvorom der her er Tale. Jeg fremsætter ikke her løse Paastande, men Kendsgerninger, som jeg kan henvise til,

og jeg tillader mig at anbefale den højtærede Minister og hans Teknikere at undersøge denne Sag og raadføre sig med Folk, der ere praktiske paa dette Omraade. Saa er jeg ogsaa overbevist om, at der kan fremstilles langt billigere og bedre Forslag end dette. Alene dette at tænke sig, at der til den Mand, som skulde være Bestyrer af Metropolitanskolen skal opføres en særlig Bygning til et Beløb af 42,000 Kr., er dog, forekommer det mig, ganske urimeligt. Naar man ser paa de medfølgende Planer til denne Bygning, viser det sig, at først kommer man ind i Bygningen i en stor Forhal, der optager næsten Halvdelen af Huset og strækker sig igennem Stuen og første Sal. Det kan naturligvis være meget smukt at have en saadan Forhal, det ser imponerende ud, at man, naar man kommer ind i et Hus, kommer ind i en saadan stor Forhal, men det er saa urimelig dyrt, at man ikke kan forlange, at Rigsdagen skal gaa med til at opføre en Bolig for en Embedsmand, hvis Indtægt ikke er mere, tror jeg, end 4,700 Kr., til 42,000 Kr. Det har jeg endnu aldrig set Mage til. Det Mindretal, jeg tilhører, har derfor i Betænkningen udtalt, at vi ønske at se dette Forslag igen i næste Rigsdags-samling, men at vi da ønske det bedre forberedt, og at der maa foreligge et billigere Forslag end nærværende.

Saa siger den ærede Ordfører, at han ikke ønsker at forhandle om Metropolitanskolens Nedlæggelse. Nej, det er meget muligt, at han ikke ønsker at optage en saadan Forhandling om denne Sag, det er ogsaa et ret indgaaende Spørgsmaal. Men naar den ærede Ordfører alligevel har ment, at det var formaalstjenligt at skrive dette i en Betænkning, saa opfatter jeg det fra Flertallets Side som en Føler, der er stukken ud for at faa at vide, hvorledes det vilde blive modtaget fra deres Side, som ere særlig interesserede i denne Sag, og jeg synes, at vi, naar saadanne Tanker fremsættes, have ikke alene Ret, men ogsaa Pligt til som Værn om Hovedstadens Interesser at tage bestemt Afstand imod det straks. Jeg maa sige, at det forundrer mig i meget høj Grad at se Højre underskrive en Betænkning som denne, hvor netop denne Tanke fremsættes, som om det skulde være noget særlig godt